

Arrest

nr. 59 169 van 1 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. GOVAERTS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 november 2009 het Rijk binnen en diende op 24 november 2009 een asielaanvraag in. Op 22 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Karachi. U zou een sjiitische moslim zijn. U zou in het verleden reeds twee relaties met mannen hebben gehad. Uw tweede partner N. zijn familie zou behoren tot de streng islamitische Jamiat-e-Islami. N.s familie wilde hem uithuwen, maar hij zou geweigerd hebben. De familie zou geweten dat u de oorzaak hiervan was. Op 13 oktober 2009 zou u door de vader van N. uitgenodigd zijn voor een gesprek. Hij zou u bedreigd hebben. Later zou hij jullie samen betrappt hebben. De volgende dag zou u beschoten zijn door een neef van N. U zou naar de politie gevluht zijn om bescherming te vragen. De politie zou u

gevraagd hebben om even geduld te hebben, terwijl zij enkele telefoontjes pleegden. Even later zou de vader van N. en enkele maulvies binnengekomen zijn. Ze zouden u bedreigd hebben. De politiemannen zouden u gearresteerd hebben. Er zou reeds een aanklacht tegen u bestaan. U zou mishandeld zijn. Enkele dagen later zou u uit het politiebureau ontsnapt zijn. U zou naar Quetta gevlucht zijn. Enige tijd later zou u vernomen hebben dat er een fatwah tegen u uitgesproken werd. U zou over land via Iran en Turkije naar Europa gevlucht zijn. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw universiteitskaartjes, een verzoekschrift aan de rechtbank en vertaling, een brief van uw advocaat, een aanvraag tot een fatwah en vertaling, de fatwah die hierop volgde en vertaling, algemene artikels, een kopie van uw identiteitskaart, uw studiedocumenten.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Hoewel uw seksuele geaardheid hier niet in twijfel wordt getrokken, kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging omwille van uw seksuele geaardheid.

Zo verklaarde u aangeklaagd te worden in Pakistan wegens uw seksuele geaardheid. Ter ondersteuning hiervan legde u een aanvraag tot het opstellen van zo'n aanklacht voor. Toen u gevraagd werd of dit verzoekschrift ook daadwerkelijk in een aanklacht werd omgezet, verklaarde u in eerste instantie dat deze twee zaken (een vraag tot aanklacht (application) en een aanklacht) hetzelfde zijn (gehoorverslag CGVS p. 8). Toen u er op gewezen werd dat het vragen voor het opstellen van een aanklacht en een eigenlijke aanklacht iets anders was, gaf u aan niet te weten of de aanklacht daadwerkelijk werd opgesteld. U heeft er dan ook geen idee van wat er sindsdien (een klein jaar geleden) met deze mogelijke aanklacht gebeurde. U legde een brief van een advocaat voor. Deze brief haalt de juridische gevolgen aan van een mogelijke vervolging wegens uw seksuele geaardheid. Ze wijst er echter ook op dat deze vervolging enkel mogelijk is indien een "FIR" ("First Information Report") werd neergelegd ("are liable to be prosecuted under above mentioned section and in case of registration of "FIR", both will be arrested"). U kon echter niet met zekerheid zeggen of deze aanklacht daadwerkelijk bestaat. U gevraagd of deze advocaat uw zaak opvolgde, diende u aan te geven dit niet te weten (gehoorverslag CGVS p. 8). Nochtans staan alle contactgegevens van deze advocaat op uw brief genoteerd. Dat u geen contact zocht met deze man, breekt het geloof in uw asielrelaas af. Daar u aangeklaagd zou worden wegens homoseksualiteit en daar u de strafmaat kende bij zo'n aanklacht, werd u gevraagd of deze straf in Pakistan ook daadwerkelijk ooit uitgesproken of uitgevoerd werd bij zo'n aanklacht. U diende het antwoord schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS p. 6). Het is bevreemdend dat daar u in hetzelfde soort aanklacht betrokken bent, u niet zou weten of deze beschuldiging ook ooit daadwerkelijk tot vervolging leidde. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt overigens dat er geen vervolging omwille van art. 377 bekend is. Uw gebrekkige inzet en de vaststelling dat u maar weinig interesse toont voor deze mogelijke aanklacht, breekt het geloof in het bestaan van de aanklacht volledig af.

Ook uw bewering gearresteerd te zijn door de politie lijkt weinig geloofwaardig. U legde foto's voor als bewijs van uw detentie, maar uw verklaringen over deze foto's waren dusdanig vaag dat er ernstig getwijfeld mag worden aan de authenticiteit van deze foto's. U verklaarde dat uw broer u deze foto's opstuurde, maar u weet niet hoe uw broer hieraan geraakt is. Hij zou mogelijks iemand hebben omgekocht, maar u weet niet wie. Ook weet u niet wie de foto's nam (gehoorverslag CGVS p. 8). U beweerde dat deze foto's genomen werden om u te chanteren. Daar op deze foto's echter duidelijk de gezichten van de agenten en hun graden te zien zijn, zou dit ook de andere kant op werken, iets waar u blijkbaar niet bij stilstond. Deze foto's zouden immers een goed bewijsstuk zijn om op politiebrutaliteit te wijzen (gehoorverslag CGVS p. 9). U beweerde dat deze foto's tijdens uw detentie in het politiestation Al Falah genomen werden. U kende echter geen enkele officier van dit politiestation (dat volgens u uw lokale politiestation was) bij naam, noch kende u de namen of de rangen van de mannen die bij u op de foto's staan (gehoorverslag CGVS p. 7, 9). Ook uw bewering dat u uit het politiebureau ontsnapte is weinig waarschijnlijk. Het is immers bevreemdend dat politiemannen een beschuldigde die ze, volgens u, zouden willen vermoorden, in een kamer met een gemakkelijk te breken raam, zouden achterlaten. Overigens diende u ook toe te geven niet te weten of deze ontsnapping ooit in enige krant vermeld werd (gehoorverslag CGVS p. 11). Wat de foto's betreft dient te worden vastgesteld dat bijvoorbeeld foto 2 duidelijk met bewerkt is (zie de graden op de linker en rechterarm

van de politieofficier). Alles wijst er op dat uw arrestatie door de politie in scene werd gezet. Uw detentie en daaropvolgende ontsnapping zijn dus weinig geloofwaardig.

Voorts verklaarde u dat er een fatwah tegen u uitgesproken werd. U legde een aanvraag tot een fatwah voor en een fatwah. U kende echter de namen van de geestelijken die dit opstelden niet, hoewel ze er volgens u toch in moesten vermeld staan (gehoorverslag CGVS p. 10). U verklaarde dat uw naam er normaal gezien wel in zou staan, maar in de vertaling van uw fatwah kwam uw naam niet voor. Deze vaststelling nam u voor waar aan (gehoorverslag CGVS p. 10). U kon dan ook niet aannemelijk maken dat deze fatwah op u persoonlijk sloeg. Het lijkt hier dan ook eerder een algemeen antwoord over homoseksualiteit volgens de Islam te gaan, dan om een persoonlijk oordeel over u. Ook wist u niet zeker hoe uw broer aan deze documenten is geraakt. Volgens u verkreeg uw broer deze mogelijks via de politie. Op de vraag wat de politie zou moeten aanvangen met een religieus oordeel, kon u geen antwoord geven (gehoorverslag CGVS p. 10). Ook wist u niet wat er verder met deze fatwah gebeurde: werd ze omgeroepen, gepubliceerd,...(gehoorverslag CGVS p. 11). Uw ingeroepen vrees wegens deze fatwah is dan ook weinig geloofwaardig.

Ook beweerde u de familie van uw vriend te moeten vrezen. Daar er gezien bovenstaande argumentering maar weinig geloof kan worden gehecht aan de andere elementen van uw vrees, kan ook dit element, dat de oorzaak vormt van alle andere problemen, niet geloofd worden. Dit blijkt uit uw bewering dat de familie van N. lid was van de extremistische "Jamiat-e-Islami" zonder dat u dit verder kon duiden (gehoorverslag CGVS p. 6, 7). Zo antwoordde u op de vraag hoe u kon weten dat ze tot deze groep behoorden, zeer algemeen, dat iedereen dit wist. Toch wist u niet wat ze dan precies voor de "Jamiat-e-Islami" deden. U lijkt dit element dan ook toegevoegd te hebben om uw relaas te verzwaren. Uw ingeroepen vrees voor de familie van N. is ongeloofwaardig.

Wat betreft uw religie, dient nog opgemerkt dat u uitdrukkelijk beweerde, hoewel u tot de religieuze minderheid der sjieten behoort, u in Pakistan nooit enig probleem kende omwille van uw religieuze overtuiging.

Tenslotte kan er maar weinig geloof worden gehecht aan de door u beschreven vluchtroute. U beweerde over land via Iran en Turkije gereisd te zijn, maar uw beschrijving van wat een zeer zware route is, was weinig doorleefd en eerder vaag (gehoorverslag CGVS p. 3, 4). Zo wist u niet of er aan de grens tussen Iran en Turkije gecontroleerd werd. Buiten de grensovergangen tussen Pakistan en Iran en Iran en Turkije, kon u maar een tweetal andere plaatsnamen noemen waar u doorkwam en van de landen die u tussen Turkije en België doorkruiste, kende u er geen enkele bij naam. Daar u een hogere opleiding heeft genoten zou van u toch meer kennis mogen verwacht worden. Er ontstaat dan ook een indruk dat u Pakistan mogelijks op een andere manier en op een ander moment heeft verlaten. Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw studiedocumenten en universiteitskaartjes kunnen zondermeer aanvaard worden. U legde enkel een kopie voor van uw identiteitsbewijs. De authenticiteit van de documenten die uw relaas dienen te ondersteunen, mogen gezien bovenstaande vaststellingen, betwijfeld worden. De internetartikels hebben een algemene inhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste en enige middel beroept verzoeker zich op de schending van *“o.m. art. 48 van de wet van 15 december 1980, art. 3 EVRM, de motiveringsplicht in bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel”*.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker stelt als homoseksueel vervolgd te zijn door godsdienstige leiders en door de familie van zijn vriend omwille van zijn homoseksuele relatie met N.

3.1.1. Bij aanvang dient erop gewezen te worden dat de CGVS verzoekers homoseksuele geaardheid niet betwijfelt. Het administratief dossier bevat geen nadere gegevens over de situatie van homoseksuelen in Pakistan tenzij een korte tekst waarin gesteld wordt dat alhoewel geen gerechtelijke vervolging bekend is, *“de sociale omgeving voor de meeste problemen zorgt”*.

3.1.2. Aannemend dat verzoeker, nu niet wordt getwijfeld aan zijn seksuele voorkeur, ook effectief een relatie aanging met een man, dan wordt niet aangetoond dat dit zou leiden tot een gerechtelijke vervolging. Zoals blijkt uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zijn er geen vervolgingen bekend op basis van artikel 377 van de Pakistaanse strafwet. Verzoekers verklaringen rond de aanklacht en het verzoek tot vervolging blijven vaag en de documenten die ter terechtzitting worden neergelegd (van de vader van N. en het politiekantoor) zijn niet nader toegelicht, noch kan hieruit effectieve gerechtelijke vervolging blijken. Verzoeker legt evenmin documenten neer van een homo-organisatie die van het eventuele uitzonderlijke bestaan van zijn gerechtelijke vervolging kan getuigen. Daargelaten dat de fotokopieën in het administratief dossier van verzoekers foto's over zijn arrestatie en mishandeling door de lokale politie onduidelijk zijn, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker niet toelicht hoe hij deze foto's verkreeg. De Raad volgt verzoeker niet waar hij stelt dat de foto's werden genomen 'om hem te chanteren', nu ze ook compromitterend zijn voor de agenten in beeld. Zelfs indien verzoeker opgepakt was door de politie dan nog toont hij niet aan dat dit meer is dan een eenmalige gebeurtenis, noch dat dit mogelijk tot een effectieve vervolging zou geleid hebben. Het volstaat daarbij niet stukken neer te leggen, verzoeker moet daarbij aantonen dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.2. Voorts beweert verzoeker dat hij het voorwerp is van een aanklacht en een fatwa, legt deze voor en licht toe dat zijn naam vermeld werd in de aanvraag tot fatwa, maar niet opgenomen werd in de fatwa zelf die zeer algemeen de positie betreft van de islam ten aanzien van homoseksualiteit. Het document vormt dan ook geen bewijs van verzoekers bewering dat tegen hem een fatwa werd uitgesproken, te meer nu verzoeker niet weet welke geestelijke(n) de fatwa hebben opgesteld, noch hoe zijn broer in het bezit is gekomen van deze documenten, noch wat met deze fatwa gebeurde en hoe de politie reageerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Verder wordt niet aangetoond dat een fatwa door een plaatselijke geestelijke het lokale overstijgt. Bijkomstig kan worden gesteld dat het niet volstaat om er in het verzoekschrift op te wijzen dat de bestreden beslissing "*geen enkele melding maakt*" van de beelden op 'youtube' waarvan sprake tijdens het CGVS-verhoor, nu verzoeker deze beelden niet heeft neergelegd en hij overigens zelf bevestigde niet op de beelden te staan (zie gehoorverslag CGVS, p. 9).

3.3. In tegenstelling tot wat verzoeker meent, volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst betreffende homoseksuelen en algemene artikelen dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.4. Ten slotte indien mogelijk is dat verzoeker omwille van een homoseksuele relatie problemen kende met de familie van zijn vriend N. en indien, zoals te lezen is in de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, "*de sociale omgeving voor de meeste problemen zorgt*" dan toont verzoeker niet aan dat hij omwille van de familie van N. naar het buitenland moet vluchten. Verzoeker toont evenmin aan dat zijn familie niet bij machte is hem bescherming te bieden, desgevallend in een andere stad of deel van Pakistan te meer nu uit het administratief dossier en ter terechtzitting blijkt dat verzoeker behoort tot een goeude en intellectuele familie die open staan voor andere ideeën en levensstijlen.

3.4.1. Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat N. intussen door zijn familie in een religieus centrum werd vastgezet om hem af te brengen van zijn geaardheid. Hieruit kan onrechtstreeks blijken dat de familie van N. geen gerechtelijke vervolging hebben doorgezet maar een sociaal-religieuze oplossing zochten. Zonder afbreuk te doen aan de ernst van deze situatie voor N. of voor de relatie tussen verzoeker en N., kan hieruit voor verzoeker geen vervolging blijken nu zijn eigen familie wel achter hem staat en hij zich desnoods elders in Pakistan kan vestigen.

3.5. Volledigheidshalve dient erop te worden gewezen dat verzoeker evenmin zijn reisweg aantoont. Verzoeker is bovendien doctoraatstudent zodat hij minstens op voldoende wijze moet kunnen aannemelijk maken dat hij een illegale reis heeft ervaren. Hij verklaarde in de laadruimte van verschillende vrachtwagens illegaal naar België te zijn gereisd. De geloofwaardigheid van zijn reisweg wordt ondermijnd door zijn onwetendheid over dorpen en steden die hij op zijn reis heeft doorkruist. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat "*verzoeker wel degelijk de namen van alle gepasseerde grensposten heeft genoemd*". Uit het gehoorverslag blijkt inderdaad dat verzoeker de verschillende grensposten kon opnoemen ondanks zijn bewering op dergelijke ogenblikken "*in een gesloten vrachtwagen*" te hebben gereisd, wat zijn verregaande onwetendheid over de steden en dorpen op zijn weg des te frappanter maakt. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, doet zijn onwetendheid over zijn vluchtroute wel ter zake gezien de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden reisweg de algehele geloofwaardigheid aantast. Immers, nu verzoeker niet aantoont gerechtelijk vervolgd te zijn en geen geloof kan worden gehecht aan een illegale reisweg, is evenmin aannemelijk dat verzoeker geen paspoort of reisdocumenten neerlegt en aldus aantoont wanneer hij zijn land verliet en of hij ten tijde van de ingeroepen problemen nog in Pakistan was.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.3. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont evenmin aan zich desgevallend niet elders in Pakistan te kunnen hervestigen. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.4. Volledigheidshalve merkt de Raad tot slot op dat noch uit de elementen uit het administratief dossier, noch uit verzoekers verklaringen blijkt dat er in Pakistan sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

4.5. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.6. De overige documenten waaronder over zijn studies en werk kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

5. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK